

царство то ; а той самъ надъ 25 000 душъ занимавашеса да распространи царство то си. На 1327 прѣнесе столицѧ тѧ на царство то си въ Брюса. На 1328 привзе отъ гърци тѣ градове тѣ Никомидія и Никем. Слабостъ та на гръцко то царство го накара да желае да мине и въ Европа; Той откърти жалбѫ тѧ си на сына си Сюлеймана, който съ нѣколко отборъ момци минѣ прѣзнощь Дарданелско то честїе, и прѣвзе отъ немарливи тѣ и мекущери тѣ гърци града Валиполъ. На 1333 Орканъ покори подъ свою власть и останѧло то на Битинія ; на 1345 — 746 той зе за жена дъщеріж тѧ на гръцкия царь Іоана Бантакузена. Братъ тъ Оркановъ Ила Едденъ управеше малого умно царство то, като бѣше прѣвъ везиръ и найвърховенъ паша; той състави полкъ тъ на Енчери тѣ, направи училища и други общи зданія. Орканъ живѣ 75 год., царува 35 и умрѣ въ 1360 — 761. гробъ тъ му е въ Брюса. Между завоеваніята му броятса: Измида (Никомидія), Херке, Гелиболъ, Малгара, Извикъ (Никем), Тараклъ, Ениджеси, Медерни, Кемрикъ, Кевникъ, Караси ве тебабинъ, Пергама¹, Едримитъ, Къзжалъжа, Тузла, Махалъжъ, Вермъ-